

K U R Y E R L I T E W S K I

w Wilnie w Piątek dnia 4 Marca r. s. 1821 roku.

Obserwacje meteorologi- czne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wyl. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmi. w powie.
	dn. 2 średnia.	27 cal. 9,43 lin.	+ 0,5 stopn	Zachodni	Pochmurno
	dn. 3 średnia.	27 — 8,4 —	+ 1,17 —	Polud. Wschodni	Pochmurno
	dn. 4 godz. 6	27 — 8,1 —		Polud. Zachodni	Pochmurno

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet petersburskich jest dnia 22 lutego.

z Bożey Łaski

M Y A L E X A N D E R I,

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYY,

it. d. it. d. it. d.

Naszemu Jenerałowi piechoty Jermolowu.

Zabezpieczenie lewego skrzydła linii kaukazkiej od napadu narodów horskich, przeniesienie ożęści jej znad *Tareku* nad *Sunż* i daley, upokorzenie *Dagestanu*, *Imeretii*, *Mingrelii*, i *Guryi*, zostają pamiątkami rządów waszych w krajach wam powierzonych, a razem nabyły dla was prawo do szczególnej wdzięczności Naszey, na okazanie której Naymilościwiey mianujemy was kawalerem orderu ś. Równopostolskiego Xiążęcia *Włodzimierza* pierwszej klasy.

Przesyłając przy tem znaki tego orderu zostaję ku wam z Cesarzką Naszą łaską przychylnym.

W mieście Laybach
dnia 1 stycznia 1821.

A L E X A N D E R.

z Bożey Łaski

M Y A L E X A N D E R I,

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYY,

it. d. it. d. it. d.

Naszemu Jenerał majorowi Stalowi 2mu.

Na okazanie zadowolenia Naszego z gorliwej służby i prac, podejmowanych przez was, w stopniu dowodzącego linją Kaukazką naymilościwiey mianujemy was kawalerem orderu ś. Równopostolskiego Xiążęcia *Włodzimierza* drugiej klasy, którego znaki tu przesyłając, zostajemy ku wam z Cesarzką Naszą łaską przychylni.

W mieście Laybach
dn. 14 stycznia 1821.

A L E X A N D E R.

z Bożey Łaski

M Y A L E X A N D E R I,

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYY,

it. d. it. d. it. d.

Panującemu Xiążęciu Guryjskiemu naszemu Jenerał majorowi Mamiju Guryału.

Niezachwiana wierność, zachowana przez was dla Tronu Naszego, w czasie rozruchow w *Mingrelii* i *Guryi* szczęśliwie uspokoionych; pomoc, okaza-

na przez was dla zwyciężkich woysk naszych w tém zdarzeniu; zwracają na was Monarsze Nasze względy, na okazanie których mianujemy was kawalerem orderu ś. Równopostolskiego Xiążęcia *Włodzimierza* wtorey klasy.

Przesyłając tu znaki tego orderu, zostajemy ku wam z Cesarzką Naszą łaską przychylni.

W mieście Laybach
dn. 23 stycznia 1821.

A L E X A N D E R.

z Bożey Łaski

M Y A L E X A N D E R I,

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYY,

it. d. it. d. it. d.

Naszemu Jenerał majorowi Wieljaminowi 3mu.

Odznaczająca się służba wasza, roztropne rozrządzenia w czasie uspokojenia buntu w *Imeretii* i *Guryi*, oraz trudy, podjęte przez was w stopniu naczelnika sztabu oddzielnego korpusu kaukaskiego, zwróciły na was szczególniejsze względy Nasze, na okazanie których udzielamy wam przesyłając się tu brylantowe znaki orderu ś. *Anny* pierwszej klasy.

Zostaję ku wam przychylnym.

W mieście Laybach
dn. 23 stycznia 1821.

A L E X A N D E R.

W nocy z 28go na 29ty stycznia, w początku 3ciej godziny z północy, dało się uczuć trzęsienie ziemi w *Kijowie*, od którego we wszystkich domach sołany się zatrząsły. Wstrząśnienie, jak się wydawało, miało kierunek od wschodu ku zachodowi i nie trwało nad 15 sekund. — W nocy d. 29 stycznia o godzinie 3ciej z północy, mieszkańcy *Dubossar* przebudzeni zostali trzęsieniem ziemi, które zaczęło się lekkim kołysaniem się ziemi i bukiem przytłumionym; lecz uderzenie, które potem nastąpiło było tak mocne, iż nie tylko sprzęty w domach, ale i największe domy widocznie się kołysały.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 9 marca.

Senat Królestwa Polskiego na posiedzeniu dnia 4 marca wybrał większością głosów z osób, podanych na liście dla zapelnienia osieroconych krzesel senatorów-kasztelanów, następujących kandydatów: JW W. Gruszeckiego sędziego appellacyynego, Ludwika Barona Rastawieckiego, Hrabiego Stadnickiego, i Słubickiego posła brzesko-kujawskiego.

N I E M C Y.

Drezno dnia 16 lutego. Kommissya stanu szlacheckiego oświadczyła w przelozeniu swoim: „Nayglówniejszym celem kazdey konstytucyi stanowej, a nawet takiej, która z naydawniejszych czasów pochodzi, jest spoienie i utrzymanie nierozzerwanego związku między Monarchą i narodem. Stany, przykładając się do prawodawstwa i organicznych statutów konstytucyi, powinny przed Monarchą być tłumaczami życzeń narodu, a tym sposobem wola jego stosować do potrzeb ludu. Powinny utwierdzić kredyt krajowy, wstawiać się za skarżącemi poddanymi, i zwracać uwagę na uchybienia władz administracyjnych.”

Listy z *Lipska* donoszą, iż handel zupełnie prawie upadł, i wszyscy rzemieślnicy skarżą się, iż nie mają pokupu na swoje wyrobki. Dawniej *Lipsk* był składem bardzo wielu towarów, które potem daley prowadzono; teraz i to znacznie się zmniejszyło.

Od brzegów Menu dnia 20 lutego. Sprawa deputowanego *List* zajmuje ciągle drugą izbę stanów wirtemberskich. Na sessyi dnia 15 b. m. zapytał się prezes: kiedy kommissya zda sprawę w tej mierze? Pan *Griesinger*, przewodniczący w tej kommissyi, odpowiedział, iż deputowany *List* chce wprzód bronić się z czynionych mu przez ministra sprawiedliwości zarzutów. Powstały długie spory, czyli tej obrony słuchać wypada; trwały nawet nazajutrz w obecności Pana *List*, który twierdził, iż oskarżony powinien mieć dozwolony sobie głos na obronę. Niektórzy członkowie poparli to zdanie; oświadczył na koniec prezes, iż wolno jest deputowanemu *List* bronić się, albo przed czytaniem zdania sprawy kommissyi, albo później; kommissya zaś odebrała zalecenie, aby dzieło swoje przyspieszyła.

Wielki Xiążę Badeński zniósł tymczasowe prawo względem wolności druku, wydane dnia 5 listopada 1819, a to we wszystkich punktach, które też wolność bardziey ścieśniają; a niżeli prawo uchwalone dnia 20 września 1819 r. na seymie związku niemieckiego. Przywrócił zaś dawniejsze urządzenie cenzury xiążek, o ile go wspomniane prawo seymowe nie zmienia.

F R A N C Y A.

Paryż dnia 18 lutego. Jeneralny prokurator *Belliart* umieścił w *Monitorze* artykuł zbijający oświadczenie pewnego członka izby deputowanych (Pana *Benjamina Constant*), iż wysłędzono tych, którzy d. 27 stycznia baryłkę prochu w zamku *Tuileries* zapalili, i że zbrodnia tainnym wcale osobom przypisaną być powinna, a niżeli dotąd sądzono. Wyraża prokurator, iż nie wie, skąd Pan *Constant* powziął tak dokładne wiadomości. Badania bowiem odbywają się tajemnie, a trudniąc się niemi władza jest nadto sumienną, aby komu co wyjawiać miała. Niewierność tylko lub zdrada mogłaby wydać tajemnicę, co bynajmniej nie nadaje prawa do powtarzania jej lub rozgłaszania.

Dziennik rozpraw umieścił niedawno mowę, której żaden członek izby deputowanych nie powiedział. Przypisał ją wydawca Panu *Kergolay*; i za to został pociągnięty do sądu. Na usprawiedliwienie swoje przytoczył, iż nieraz umieszczał podobne mowy, które w zgiełku miało, a które mu później autorowie przystali. Mowa nibyto Pana *Kergolay* jest zupełnie w duchu rojalistowskim.

Sessye izby deputowanych dnia 15 i 16 lutego zajęło rozprawianie nad projektem prawa o wypłaceniu tego roku 60 milionów franków długu rozmaitym wierzycielom krajowym, i obmyśleniu na to funduszu. Nic jeszcze w tej mierze nie stało. Przy końcu sessyi publiczny d. 16 zamieniła się izba w tajny wydział, a to dla wysłuchania wyluszczenia wniosku jenerała *Donnadieu*, który na sessyi d. 15 zapowiedział, za oficerami wojska francuzkiego.

Na granicach Francyi jest teraz wielka bażność na pasporthy wszystkich wyjeżdżających z Francyi do innych krajów. Przesłano także żandarmeryi opisy niektórych osób podejrzaných o należenie do ostatnich zdarzeń w Paryżu, z rozkazem imania ich, i przystawienia pod strażą do stolicy.

A N G L I A.

Londyn, dnia 20 lutego. Przed kilku dniami jeden z tutejszych kupców zapytał się rządu naszego, czyli dozna jakiej przeszkody w posyłaniu prochu do *Neapolu*? Odebrał odpowiedź, iż żadney nie dozna; posłał więc okręt z prochem. Przepuściła go eskadra angielska krążąca na śródziemnym morzu; lecz w *Neapolu* zabrano proch na skarb, bo go niewolno wprowadzać i sprzedawać. (Wiadomo jednak, iż późniejsza uchwała parlamentu neapolitańskiego wstrzymała na 4 miesiące służące rządowi wyłączne prawo robienia i przedawania prochu.)

Na wczorayszej sessyi izby niższej żądał Hrabia *Grey*, aby ministrowie dali izbie potrzebne objaśnienie względem interessów neapolitańskich, i domagał się złożenia kopii pewnych układów, między rządem naszym i zagranicznymi mocarstwami, aby izba mogła sądzić o postępowaniu ministrów w tej mierze. Oświadczył w zabranym głosie: „W skutku zasłęży w *Neapolu* odmiany rzeczy, którą każdy przyjaciel ludzkości i wielbiciel wolności pochwała, zdaje się, jakoby miano jakieś nieprzyjacielskie zamysły przeciwko temu krajowi. Liberalści w Anglii nie mogą pozbąć się obawy, aby ministrowie królewscy, wbrew wszelkiemu prawu narodów i zasadom wolney konstytucyi, nie należeli do przedsiębranych środków przeciwko *Neapolowi*. Dawniej już zapytałem się w tej mierze Lorda *Liverpool*, a odebrana odpowiedź była po części zaspakajająca. Oświadczył bowiem, iż nota umieszczona niedawno w gazetach niemieckich, i czyniąca domysł o uczestnictwie rządu naszego, jest niedokładną i fałszywą; dodał, iż nie chcemy wdawać się niepotrzebnie do interessów cudzych krajów, chyba wtenczas, gdyby tego okoliczności wyciągały. Lecz okólnik przesłany z tutejszego wydziału interessów zagranicznych ministrom naszym przy dworach obcych, a podług twierdzenia zacnego Lorda *Liverpool*, mający dostatecznie objaśnić sposób myślenia naszego rządu, nie może zupełnie zaspokajać. Jest tak zimno napisany, iż czytając go, zęby się w ustach ścinają; oprócz tego, pokrywa go gruba mgła dyplomatyczna. Mówi na wstępie o dwóch rozmaitych przedmiotach, które sprzymierzeni Monarchowie osiągnąć postanowili, i ztąd wyprowadzono wniosek, iż gdyby według tego systematu wspólnie działać miano, popieranie projektów obcych dworów nie zgadzałoby się z zasadniczymi ustawami naszego kraju. Lecz gdyby tak było, jakież mielibyśmy prawo robić się sędziami czynności neapolitańczyków, lub jakże moglibyś-

my się uważać upoważnionemi do okazania nieukontentowania naszego ze sposobu, w jakim zaszła rewolucya? Okolnik ten usprawiedliwia daley wdawanie się obcych mocarstw w domowe interessa jakiego kraju, gdy zachodzą szczególne okoliczności; twierdzi jednak, iż nam nie przystoi mieszać się w nie, lecz zupełną zachować neutralność; mimo tego przecież zabraniamy Xiążęciu *Cimitile*, nowemu posłowi neapolitańskiemu, przystępu do dworu, i dajemy okręty do przewiezienia udzielnego Króla na zgromadzenie obcych Monarchów. Zdaje się, jakoby bez wyraźnego pozwolenia żaden kraj w Europie nie miał prawa odmieniać rządu swego. Należy zawsze mieć bacność na równowagę rozmaitych krajów, i dawać opiekę mniejszym przeciwko większym. Chce podobno Austria osadzić królestwo neapolitańskie wojskiem swoim, co jeśli prawda, dopnie zapewne swego zamiaru, a gdy się raz w tym kraju usadowi, jakież ztąd skutki nadal wypłynąć mogą?"

Odpowiedział Hrabia *Liverpool*: Lubo z obowiązku mego sprzeciwiam się złożeniu żądanych przez Hrabiego (*Grey*) papierów, mogę jednak zapewnić, iż chętnie korzystam z podanej mi sposobności objaśnienia działań rządowych względem *Neapolu*, i dania odpowiedzi na uczynione mi zapytania. Nie mogę złożyć żądanych papierów, dla tego, iż nie tylko ściągają się do rewolucyi neapolitańskiej, ale i do *wszystkich rewolucyj*, które dotąd zaszły; a co się tyczy pierwszej, sądzę, iż wiadomy okolnik z d. 19 stycznia daje dostateczne objaśnienie. Okazuje się z niego, iż rząd tutejszy trzyma się zupełnie zasad *neutralności*. Zaczny Hrabia chce podług żądanych papierów krytykować postępowanie rządu, na co pozwolić nie mogę. Co się tyczy noty umieszczonej w gazetach niemieckich, zapewniam ich, iż rząd nasz dowiedział się o niej dopiero na początku grudnia; a ogłoszenie jej wymagało niezwłocznej odpowiedzi ze strony Anglii. Niesłusznie wspomniony Hrabia przypisał postępowanie rządu tutejszego względem *Neapolu* warunkom świętego przymierza. Gani przyjęty przez Anglią systemat neutralności, dla tego szczególniej, iż rząd okazał nieukontentowanie swoje ze sposobu, w jakim zaszła rewolucya neapolitańska. Wyznać muszę, iż lubo żadney nie widzę przyczyny wdawania się do tych interessów, nie mogę przecież pochwalić środków, jakimi stan rzeczy w *Neapolu* odmieniono. Zbuntowało się wojsko, przymusiło Króla do przyjęcia konstytucyi hiszpańskiej, co także sycyliotcykowie zagnieni od neapolitańczyków uczynili. Takie postępowanie zasługuje przynajmniej na naganę ze strony rządu naszego. Trzeba mi wyznać, iż mało jest takich rewolucyj, do którychby się jaka tajna sekta nie przykładła. Nieszczęściem tak się dzieje. Gdyby *Karbonarowie* w samym tylko *Neapolu* działali, z tego względu, nie byłoby żadney przyczyny do wdawania się innego jakiego mocarstwa, lecz sami walóżyliby z własnym swoim rządem. Nie podlega jednak wątpliwości, iż zamiary *Karbonarów* są rozciąglejsze, iż to nie jest sekta jedynie neapolitańska, ale *Włoska*, której tajemne aprezyny i zasady dochodzą do Szwaycaryi, i która myśli o obaleniu wszystkich dawnych urzędzeń. Zmieniają się więc okoliczności, i od wielkości złego zależy, ile inne mocarstwa mają prawo użycia środków dla własnego bezpieczeństwa. Rząd tutejszy nie wydaje wyroku względem postępowania *Karbonarów*, u-

sprawiedliwiającego wdawanie się Austrii; lecz nie może też powiedzieć, iż Austria tego czynić nie powinna. Nie przerwano wreszcie dyplomatycznych związków między Anglią i królestwem neapolitańskim. Pan *William A'Court* sprawuje urząd posła naszego przy dworze neapolitańskim, a Hrabia *Ludolph* bawi tu jako poseł neapolitański. Oba posłowie podali sobie niedawno w imieniu rządów swoich noty względem dotychczasowych wypadków. Powtarzam nakoniec, iż po zaszłej odmianie w stosunkach między Neapolem i Sycylią, poseł nasz żadnych nowych przepisów postępowania nie odebrał. Gani zaczął Hrabia, iż Król neapolitański wsiadł na okręt angielski; odpowiadam, iż rząd tutejszy, wcale do tego nie należał, a wstydzilibym się, gdyby Monarcha, dawny i wierny sprzymierzeniec Anglii, prosił o pozwolenie użycia okrętu angielskiego, a tego mu odmówiono. Szanowny ten Król pragnie szczęśliwości i dobra swojego ludu. Bardzoby się źle wydało, gdyby mu nie obmyślono wszelkiej, ile możliwości, wygody. Wielce obowiązani jesteśmy Panu *A'Court*, za to, iż w każdym razie, czy ma przepisy lub nie ma, tak postępuje, iż na podziękowanie rządu zasługuje. Porównywa zaczął Hrabia królestwo neapolitańskie z Hiszpanią; lecz wielka zachodzi różnica między wypadkami w obu tych krajach. Hiszpania była sama sobie zostawioną, kiedy ciemiężciela oyczyzny swojej wypędzała; musiała niejako ustanowić sobie rząd; trafiła na zły, co zapewne wraz ze mną inni członkowie tej izby przyznają. Lecz nie wchodząc, czyli rząd jest dobry lub zły, dosyć, iż go prawa władza ustanowiła, a wola całego narodu hiszpańskiego przyjęła. Przyjemném zapewne będzie oświadczenie moje, iż poseł nasz przy dworze hiszpańskim, spotkawszy w *Walencji* Króla jadącego do *Madrytu*, radził mu przyjąć konstytucyą z pewnemi odmianami. Inaczej sobie jednak Monarcha ten postąpił; zwołał stany; chcąc wspólnie z niemi naradzać się o konstytucyi. Taki był stan rzeczy w Hiszpanii; zobaczmy różnicę jego względem *Neapolu*. Czyliż w Hiszpanii są towarzysztwa, któreby do innych krajów sięgały? Czyliż odmiana rzeczy w Hiszpanii ma co takiego, dla czego by jej charakteru czynności narodowej odmówić można? Nie ma więc powodu, któryby skłaniał obce mocarstwa do wdawania się w jej interesa. Każdy, kto tylko tchnie ludzkością, patrzy z pogardą na postępowanie *Neapolu* względem Sycylii. Zaczny Hrabia zapomniiał przytoczyć prawdziwych szczegółów; nie powiedział, jakim sposobem Król neapolitański odzyskał kraj swoje. Dopomogły mu zwycięstwa innych mocarstw; wojsko austriackie przywróciło go na tron; oba dwory zawarły wtedy z sobą traktat; zgodzono się, aby wojsko austriackie stało pewny czas w kraju neapolitańskim. Słusznie zatem należy oddać sprawiedliwość rządowi austriackiemu, iż wojsko swoje jeszcze przed upływem tego czasu wyprowadził.

Lord *Holland* poparł wniosek Hrabiego *Grey*, i nie tylko wątpił o bezstronności Lorda *Liverpool*, lecz nawet z niej szydził, opowiadając rozmaite anegdoty. Uczynił między innemi zapytanie: dla czego Lord *Castlereagh* w okolniku swoim wdał się w rozprawy z Cesarzem austriackim? Wiadomo (rzekł) iż Monarcha ten nie lubi rozpraw. Rozwodził się daley Lord *Holland* nad rewolucjami hiszpańską i neapolitańską; twierdził, iż *wszystkie* podobne polityczne odmiany

pochodzą z tajnych towarzystw; mocno nakoniec powstawał przeciwko zagranicznym Monarchom. Hrabia Harrowby przywołał go do porządku za ubliżenie winnego uszanowania dla Monarchów, którzy w związkach przyjaźni z krajem naszym zostają. Odpowiedział na to Lord Holland, iż dołądżadnemu parowi angielskiemu nie zabraniało mówić w parlamencie o postępowaniu i charakterze obcych Mocarzy. Bez kreskowania nakoniec odrzucono wniosek Hrabiego Grey względem złożenia żądanych papierów.

S z w e c y a.

Dnia 1go lutego Hrabia Sandels namiestnik królewski w Norwegii zagaił w Chrystyansmiiem Króla Szwedako norweskiego trzeci, od połączenia dwóch tych krajów pod jedno berło, seym norweskii następującą mową:

Reprezentanci narodu!

„Sześć lat upłynęło, jak Król wasz przyjął umowę stanu, która was zjednoczyła z narodem, od tych samych, jak wy, naddziadów pochodzącym, a która zapewniła wam wolność, i w rządzie ludów niepodległych was postawiła. Sprawa, która o stanie królestwa zdana będzie, da wam sposobność sadzenia o korzyściach waszego obecnego stanu. Żaden w świecie naród nie okupił praw i rękoiymi konstytucyney mniejszymi ofiarami, jak naród norweskii. Lecz, ażebyśmy utrzymali te drogie Opatrzności skarby, pomniłmy, iż żaden lud nie jest godzien bytż wolnym, tylko ten który jest zdolny bytż wolnym pod prawami. Nie zapominajmy nigdy, iż rozmaite narody walczyły długi czas przeciw despotyzmowi i domowej wojnie; inne narody, po wytrzymaniu wszelkich zaburzeń, uyrzały się dla powszechnego dobra zniewolonymi ograniczyć i umiarkować prawa, których szłał namiętności nadużywał. Przy roztrząsaniu wszystkich środków administracyinych, przedsięwziętych od ostatniego seymu 1818 roku, przekonacie się o oycowskiej pieczołowitości rządu waszego, i o niestanney czynności, z którą szczęśliwości waszej strzeżę. Wiele jeszcze zaiste pozostaje do uczynienia. Xięga prawa cywilnego i karzącego nie jest jeszcze uchwalona; równowaga i należyta stopniowość galezi władzy nie jest jeszcze wyraźnie oznaczona; wszakże zastrzeżenie moje we wszystkich rzeczach, wymagających pośrednictwa mojego, powinno wam bytż najdotętniejszą rękoiymią. Budżet i zaspakajający obraz przychodów królestwa objaśnia was dokładnie względem waszych źródeł zasilkowych, i wskażę wam środki, jakie najstosowniejsze będą do dopełnienia obowiązków narodowych. O brachunek z rządem duńskim względem norweskiego długu narodowego ukończony. Opatrzność pobłogosławiła nas obfitemi płodami. Prędkie ulepszenie naszej ekonomiki krajowej zabezpieczy nas, ufam, przeciw nieprzewidzianym wypadkom przyszłości. Rolnictwo, rękodzieła i rzemiosła, oto są wielkie źródła publiczney pomysłowości, źródła, które dla ludu przestającego na swoim i pracowitego, nigdy nie wysychają. Handel norweskii doznaje trudności, jakie we wszystkich częściach świata widzimy. Ufajmy, iż się rzeczy naprawią, a tymczasem zaradzajmy tey niedogodności pracą, oszczędnością i roztropnością. Stosunki pokoju i dobrego porozumienia między obudwoma państwami skandynawskiego półwyspu i obcemi królestwami, trwają w nayprzyjaźniejszy sposób. Król wasz starać się nieprzeistannie będzie o utrzymanie potrzebney gwarancyi

dla państw drugiego rzędu, która jest duszą spokojności ludów. Wola jego nie będzie nigdy inna, tylko wola prawa; a sława jego nieoddzielna jest od waszey wolności.”

Na tę mowę uchwalił seym adres do Króla.

T u r c y a.

Czytamy z Petersburga pod 22 lutego: „Temi dniami otrzymano tu z Bukarestu pod 24 stycznia r. t. wiadomość następującą: „Hospodar Wołoski, Xiążę Alexander Suzzo, po chorobie, więcey 45ciu dni trwającej, umarł w nocy z 18go na 19ty t. m. D. 19 o godzinie 5ciey z południa odprawił się pogrzeb jego ciała z całą pompą, od dawnych czasow w takich zdarzeniach zachowywaną. Całe duchowieństwo w Bukarescie znajdujące się, bojarowie perwezego stopnia, oraz urzędnicy cywilni i wojskowi i służący z chorągiewami, bronią, ze wszystkimi znamionami xiążęcey dostojności, z muzyką narodową i europeyską, zaprowadzili ciała zmarłego do cerkwi s. Spirydona. Po niej została małżonka, Xiężna, pełna cnót i przymiotami wysokiey dobroczynności przyozdobiona. Przywiązanie jej do męża tak było wielkie, iż przez czas choroby nigdy jego nie odstępowała: nadztyczaynie siebie tém czuwaniem wycieńczyła, i k powszechnemu zasmuceniu, sama zachorowała.

Podług listów z Korfu d. 1 stycznia, obrócić mieli Suhotowie (*) broń przeciw woysku W. Sultana, a na korzyść Alego Baszy, i tak dalece poduszczyli do powstania okoliczne wioski, że zebrali korpus 3,000 ludzi, osadzili drogi idące z St Demetrio (miejsca odległego półtory mil od Janiny), do Arta, opanowali 200 wielbłądów jucznych z prochem, kulmi działowemi i żywnością, przeznaczoną do Przewesa do Arty dla wojska tureckiego, rozłożonego na równinach pod Janiną, a wszyscy ludzie zasłaniający tę dostawę pozabijali. Ali Basza oddadł miał w zakład Suhotom jednego z swoich synowców, którego miał przy sobie w twierdzy, wraz z innemi dwiema znacznemi osobami; oni zaś dali mu dla wzajemnego zaręczenia 3 najznakomitszych zpotęday siebie. Jest mniemanie, że i inni naczelnicy Greków i oszęc Zamidów są w porozumieniu z Ali Baszą. Oprócz tego, wspiera Alego 8000 Tosidów (mieszkańców prowincyi graniczącey z miastem Tepelini, miejscem urodzenia Alego). Już od dni 50 wypowiedzieli oni posłuszeństwo W. Porcie. Ci sprzymierzeńcy Alego przerzucili zupełnie drogę idącą z Mezzowoi. Jeżeli się to potwierdzi, więc woysku tureckiemu, oblegającemu Janinę, odcięta będzie żywność. W takim przypadku, nie możnaby wydziwić się dosyć odmianie szczęścia, albowiem przez usiłowanie swoich dawnych przyjaciół uszedłby Ali jak naygorszego położenia.

Piszą z Raguzy, iż zebrał się korpus Arnautów, do którego przyłączyło się wiele zbierców z woyska tureckiego, a przebiega i pustoszy Albanią w imieniu Alego Baszy Janiny.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 1 marca: rubel srebrny, 5 ruble kopiejek 88½; czerwony złoty nowy rubl 11 kopiejek 77; stary rubl 11 kopiejek 53; imperyal rubl 37, 77½ kopiejek.

(*) Suhotowie, lud nieliczny lecz waleczny, mający około 8,000 dusz w Albanii, zajmując 19 wsi w niedostępnych górach ku północy od zatoki Arta.

Wilno dnia 4 Marca 1821 roku v. s.

P o z e w.

1. Alexander Pierwszy z Bożej łaski Imperator i samowładca wszech Rosyji etc. etc. etc.

Urodzonym szlacheckim siewierskemu Annię wprzód Tylicznikowej a teraz nadwornej siewierskiej Szaminowej, aktualnemu szlacheckiemu siewierskiemu i kawalerowi Diërabinu, generał majorowi i kawalerowi Alexiejowi Kopjewa, generał majorowi i kawalerowi Siergiejowi Niepiecyemu, półkownikowi i kawalerowi Jerenhrosowi, nadworn. siewierskiemu i kawalerowi Janowi Rogińskiemu, kollekt. assessorowi i kawalerowi Dmitriju Horainowu, nadworn. siewierskiemu i kawalerowi Istensztralu, 9 klas. Wasiliju Ławrowu, nadworn. siewierskiemu i kawalerowi Reno, nadworn. siewierskiemu. Sańkowskiemu, nadworn. siewierskiemu i kawalerowi Masalskiemu, porucznikowi Jana Hardynina sukcesorowi, gubernskiemu sekretarzowi Zieziulinowi, Dmitriju Pawlinowskiemu, komercyi siewierskiemu. Abramowi Pertcowi, Sanktpetersburskim kupcom, Jehormanowi, Czirkowu, Hinsu. i Pillo, mohilewskiemu kup. Orliku Łurje, sanktpetersburskim kupcom, Kralu, Wenhiercu, Hrybanowu, i Saltykowu, połock. mieszczan. Leybie Mosarskiemu, wielikoluckiemu kupcowi, Abramowi Sasonowu; w St. Peter-burgu i w różnych miejscach mieszkającym pozw przed Sądem Ziem. Ptu Newelskiego gubernii Witebskiej na sądownictwo następne s. trojeckie z instancji Ur. Alexandra Woynowego generał lejtnanta i wielu orderów kawalera wyniesiony. Mieniać i odwołując się do wszelkich sobie służących dowodów na sądzie złożyć się mających, jako też w roku przeszłym 1820 xbra 9 dnia przed sądem Gł. Cywilnego Depart. w imieniu żalującego się uczynionego oświadczenia a w szczególności oto: iż co żalujący w spadku sukcesji po w Bogu zeszyłych Janie głównie komenderującym armiją i wielu orderów kawalerze oycu, Grzegorzowi porucz. gwardyi i kawalerze synie Michelsonach i Baronessie Rozen dostawszy dobra Iwanowa z 5ciu folwarkami, przynależnościami i attynencyami w guber. Witebskiej w Pcie Newelskim leżące, a przez s. p. Grzegorza Michelsona po zyciu oycy swego ciężarami tak skarbowymi jako też i partukularnymi realnymi, a w większej części nielegalnie nastalymi obciążone, a naostatek przy ostatnich dniach życia już nie przytomnie działającego, nieprawym testamentem darami i donacjami przez różne osoby wystarannymi obciążone. Nieupatrując innego środka nabycia spokoyności tak w uiszczeniu się realnym kredytorom, jako też w rozprawieniu się jednoczasowicie z kredytorami nielegalnie nastanie dokumentów, skryptów, zapisów i różnego tytułu tranzaktów mającemi, a na tychże dobrach opierającemi się, przedsięwziął te dobra Iwanowo oddać pod Sąd exdywizyjny wiecznej i w stosowność tego zamiaru, oświadczenie w Sądzie Gł. Cywil. Depart. Witebskiego w r. przeszłym 1820 xbra 9 d. uczynił, a w tej kolei idąc drogą prawa tak kredytorów i pretensorów różnego tytułu do tych dóbr dotykających się, jako też debitorów od których zeszyłym Michelsonom i Baronessie Rozen z różnego źródła rozmaite przychodzą należności a żalującemu się w spadku dostate, również i z tymi, którzy tak pod życiem, jakoteż i po ustalym, Grzegorza Michelsona otaczając, różne rzeczy i mobilia pod różnymi tytułami i pozorami zajęli do

powrotu lub opłaty w masę dóbr pozywając wszystkich w ogóle i w szczególności przed Sądem Ziem. Ptu Newelskiego gubernii witebskiej na Sąd exdywizorski. Prosi nadewszystko utwierdzenia wszelkich dowodów sobie służących, z przeciwną zaś strony nielegalnie zdobytych na zeszyłym Grzegorzowi Michelsonie wszelkiego tytułu tranzaktów, a na tychże dobrach opartych rozpoznania i skassowania, do wypełnienia czego, Sądu Taxatorsko-Exdywizorskiego przewodnictwem uczynionego wyz. datą pomienionego w imieniu żalującego się, oświadczenia, mocą konst. 1726 i 1766 lat. ze wszystkimi tak stawiającemi jako też i niestawiającemi kredytorami i pretensorami, jakoteż debitorami tudzież bądź z jakiego źródła, hasła, względu i pozoru jakikolwiek związek i stosunek tak do pomnożenia masy dóbr po Michelsonowskich lub też i zoney zyskiwać bądź jakiej rzeczy usiłującemi przeznaczenia, i takż sędowi zwyczajnych i konieczno z prawa potrzebnych reguł i prawideł przepisania z oznaczeniem na zjad tego sądu pełnego i naykrótszego terminu, bliższym żalującego się do dowodu i odwołu uznania, expensow prawnych powrotu sądenia i tego wszystkiego decydowania co czasu sprawy dowiedziono będzie, salwa żaloby melioratione. Pisan roku 1821 miesiąca februaryi dnia.

Roku 1821 miesiąca februaryi i dnia. Wożny Ptu Newelskiego niżej na podpisie wyrażony świadczę, iż tę kopię zgodną z autentykiem w sprawie JW. JPana Alexandra Woynowego generał lejtnanta i kawalera wielu orderów dla zawiadomienia wszystkich kredytorów, pretensorów i debitorów w różnych miejscach mieszkających do Gazet Kur. Lit. dla opublikowania przez pocztę Newelską podałem i o terminie rozprawy przed Sądem tymże pozwem zawiadomiłem. Podpis na autentyku takowy wożny Powiatu Newelskiego Wincenty Bernacki.

O ś w i a d c z e n i e.

2. Roku 1821 miesiąca februaryi 16 dnia. Przed Sądem Ziem. Ptu Nowogródzkiego i całą publicznością niżej własnoręcznie podpisany przeciwko W.W. Adamowi Bernardowi i Annie z Wołodkowiczów Obuchowiczom Sęstwu Ziem. Mozyrskiemu oświadczenie wspólnie z manifestem w następnej treści zapisuję. Gdy w krótkim czasie po wywieściu z nieletności dla składu interesów wydać się za granicę byłem przymuszony, nadstąpił się obciążony Obuchowicz z żądaniem, iżbym dobra moje dziedziczne Sienna, Kupisk i Borysow zwane drogą sukcesji po oycu na mnie spadłe w rząd doczesny władanie do powrotu z za granicę jemu zostawił, najmoeniej mnie uręczył, iż intraty tych dóbr w części na spłatę dość niewielkich moich długów a w części na moje potrzeby poświęconemi i dostarczaniem będą. Jakoż zagniony prośbami i uwiedziony przyrzeczeniami też dobra moje Siennę, Kupisk i Borysow z różnymi attynencyami, z kosztownymi mobiliami, ruchomością i sprzętami, z żywiołami, z całym archiwum w rząd doczesny obzał. Obuchowiczowi zawierzywszy za granicę udałem się. Objawszy obzał. Obuchowicz moją fortunę niemyślał bynajmniej (jak się później odkryło) o zaspokojeniu długów moich czwartą częśći teyże fortuny nieobciążających ani o dosyłaniu intrat na osobiste potrzeby moje, lecz wszelkich dokładał usilności i snuł plany, żeby obcey fortuny kilkaset wlok żyźney ziemi i blisko trzechset zamożnych rolników w sobie zawierający we wszelkie wygody opatrzoney stać się panem i wła-

ścicielem, niebytność w kraju moja i zdarzona w owym czasie rewolucya torowały do zaboru majątku mojego drogę, którą obzał. Obuchowicz współ ze swoją żoną, a moją siostrą bez wstrętu z naruszeniem praw i sprawiedliwości i z uchybieniem wierze publicznej postępował, i tak dokonywając naganny plan pozbawienia mnie z fortuny mimo wiedzę, fortunę moją pod taxę i exdywizyą oddali. Plenipotentą dla mnie niejakiego sami przysposobiwszy dogodnie sobie remissy jakby pod tnoią stannością zyskiwali, a mając staraniem własnym wybrany sąd exdywizorski administratorem dóbr moich, tenże obzał. Obuchowicz stał się, intraty z widzialną krzywdą i kredytorów i moją obrać, przez lat góro ośm żyzną fortuną moją pod tytułem administracyi urządzając ogromne kapitały zebrał i z nich rachunku nie zdał, w kole gdy po upłynieniu lat ośm administracyi sąd exdywizorski z osob obzał. Obuchowiczom dobrze znanych złożony, dzieło exdywizyi w dobrach moich rozpoczął, wystarali się obzał. że tenże sąd z naruszeniem praw i sprawiedliwości summe zł. 90,018 za posag dla obżałowanej przeznaczył wówczas kiedy temuż sądowi nie było tajnym, że obzał. Obuchowiczowa testamentem przez zeszłego Józefa Wołodkowicza oycę swojego summe zł. 43,600 na posag sobie przeznaczoną, u Chrapowickiego na obliżu będącą, samą z procentami w roku 1789 odebrała i tegoż Chrapowickiego zakwietowała, w czasie teyto exdywizyi ginęły autentyki praw zastawnych, arędownych, inwentarza urzędowego podawczego rejestra i rachunki administracyjne. a zjawiały się w miejscu autentyków ekstrakta, widymusy i kopie takie jakich plan na zagarnienie własności mojej osnuty wymagał i tak kilka dniami przed exdywizyą zginął autentyk prawa zastawnego na Zabielewiczę przez JW. Michała Masalskiego zeszłemu Józefowi Wołodkowiczowi w summie zł. 55,120 danego a zjawił się niejaki ekstrakt, brzmieniem którego niewolnie aktorstwo summy zastawnej z wyroku sądu exdywizorskiego straciłem, w kolei znikło prawo arędowne na Kupisk i Borysów Strowskim służące a później obzał. Obuchowiczom przez tychże Strowskich przelane, a zjawilo się prawo w miejscu arędownego zastawne, w krótko zatracilo się toż prawo z excerptem a urodził się widymus prawa niejakiego zastawnego, przewodnią jakowego widymusu obzał. Obuchowicz przez sąd exdywizorski zastawnikiem Kupiska, i Borysowa ogłoszony dzierżał przez czas niemają te majątki w summie zł. 37,000, był wolny od kalkulacyi wówczas kiedy intrata z tych majątków jako 95 dymów włócińskich zawierających, jednoroczna przewyższała summe zł. 37,000 niewłaściwie za zastawną przez sąd exdywizorski uznaną, następnie zginął inwentarz urzędowie przez sąd zjazdowy exdywizorski przy poćaniu obżałowanemu administracyi sporządzony a zjawila się kopia jakiegoś inwentarza z której sąd exdywizorski całości funduszu administracyi zawierzonego dosledzał i nakoniec w archiwum obzał. Obuchowicza zatracily się rejestra, rachunki i notacye administratorskie, powodem czego lubo dowodnie kredytorowie okazywali że obzał. Obuchowicz zamożną i we wszystko obfitującą z trzechset blisko dymów złożoną fortunę przez lat ośm w administracyi dzierząc i awantazownie sposobem splawu ogromne krescencye corocznie w Krolewcu sprzedawał, a stąd z zebranych intrat 1,327,000 zł. złożyć na rzecz masy kredalnej powinien, jednak sąd exdywizorski stosownie do życzeń obzał. Obuchowicza postępując tego dowodzenia w uwagę niewziął i dla Obuchowicza gołosłownie donoszącego że z własnych pieniędzy na potrzebę administracyi zł. 574 prócz poświęconych na ten cel intrat jakby depansował, też jeszcze zł. 574 zrekognoskował i że jakby żadnych intrat administracya nieukryła poświadczył, lecz nie na tym koniec niesprawiedliwości, wiedzieć potrzeba że mój oyciec Józef Wołodkowicz miał dwie żony Chreptowiczównę i Buchowieckę z bogatych wzięte domow, po których biorąc dobra znaczne otrzymał i kosztowną w złocie, srebrych, kleynotach wyprawę i ruchomość. Gdy więc przyszło te to wyprawę i ruchomość zebrać i ocenić

sąd uchyliwszy dowody pisma i probacye kredytorów wielość onych okazujących, do examinu Czemierysia służy obzał. Obuchowiczów wezwał i na mocy jego wyznań zopiniował wielość tey to ruchomości i wyprawy i zł. 200 tylko otaxował, a wreszcie całą wyprawę obzał. Obuchowiczowej oddał, nie jestże tu widzialna parcyałność i krzywda moja, niech tu bezstronny sądzi. Prócz czego najniesprawiedliwiey nabył obzał. Obuchowicz pretensye za przelewami na 311,473 zł., bowiem z tych jedne zaspokojone były i dowody o tem zażapewniające w archiwum Sienińskim znajdowały się, a drugie same z siebie były nierzetelne, ta zaś summa 311,473 zł. dla tego tylko zrekognoskowaną została że ją przyniosł Obuchowicz, któremu wszelkie nadużycia tolerowanemi były i tym podobne wieloliczne sąd exdywizorski dopełniając tak we względzie zbierania masy kredalnej trutynowania pretensyi i dawania lokat błędy i uchybienia urzędowaniu swojemu niewolne dokonał, dzieło sposobem niepraktykowanym, a z rodzaju swego najniesprawiedliwiey. Nie mogłem wszystkich dotykalnie wykazać w tem oświadczeniu nadużyciów sądu exdywizorskiego i obzał. Obuchowiczów, bowiem dekret sądu exdywizorskiego Sienińskiego w aktach subseliów Nowogródz. zlokowanym nie jest, a obzał. Obuchowiczowie potrzebnym mnie papierów zakomunikować niechcieli, te zaś acz w części odkryte z dowodów pod ręką moją będących wyjęte nadużycia i postępowania obzał. Obuchowiczów, aż nadto są zdolnemi przekonać publiczność, że najmiewinniey i najniesprawiedliwiey z majątku po rodzicach na mnie spadłego wyzuty zostałem i że realni wierzycciele moi niesłusznie skrzywdzonymi byli, od roku 1815 czyli od czasu wyyscia mojego z niewoli i przybycia w te strony uwodziłem się nadzieją, że może obzał. Obuchowiczowie przystąpią do układów i powrócić zechcą sposobem wzajemnego porozumienia się, fortunę z naruszeniem ustaw krajowych i samey sprawiedliwości mnie niewolnie odjętą, lecz z dzisieyszego postępowania obzał. z boleścią przekonałem się że oczekiwanie moje są próżne i że iść niemilą drogą procesu potrzeba, wyzuwszy mnie obzał. ze wszelkiego majątku i sposobu do życia niezaniebdał targnąć się na moją opinią na którą idąc drogą cnoty i honoru w wojennym zawodzie przez cały mój wiek pracowałem, w procesie imieniem syna mojego młodszego Henryka Wołodkowicza w życiu będącego z obzał. ustanowionym i już pomimo wybiegi obzał. ukończonym niezaniebdał dowodzić że jestem nieosiadły, a tym samym dla spełnienia opieki nad synem, jakby niewładnym. Wypadałoż Obuchowiczom wyzuwszy z majątków ziemnych i one niewolnie i bezprawnie zagarnawszy takie to młotać przeciwko mnie oycowi naysłodszyemu nad synem spełniającemu opiekę obelgi, moje święte zamiary pomawiające i przeciwko oycowi który własney pensyi wojskowej dla wychowania syna odstąpił, niesprawiedliwość i złe postępowania szwagra współ z siostrą do najwyższego stopnia mnie zażaliły, nadziei ukończenia ugody interesu mojego pozbawiły, przez niniejsze więc oświadczenie przed Sądem Ziem. Ptu Nowogródz. i całą publicznością zapowiadam, że o podniesienie exdywizyi Sienińskiej pod niewiadomość moją z naruszeniem praw i słuszności w roku 1799 in decembriu ukończoney i w tym porządku o znieszczeniu wszelkich kondyktowych dekretów pod przybraną niewolnie pod niewiadomość stannością iakby moją bez wydania przezeń plenipotencyi nastąłych, o powrót własności moiey niesprawiedliwie odjętey o rozciągnięcie kar na obżałowanych Obuchowiczach za wszelkie nadużycia w miejscu właściwym działać będę — Ostrzegam też wszystkich interessowanych iżby nikt w żadne umowy i układy o dobra Sienne, Kupisk i Borysów z obżałowanymi Obuchowiczami nie wchodził, gdyż te dobra będąc własnością moją do mnie zwrócić się muszą i oto czynić wkrótce prawem niezaniebdam, a iesliby potrzeba była o przybliżenie sobie sprawiedliwości do Naylaskawiey panującego nam Monarchy wzorem wielu ukrzywdzonych do tronu idących udać się, a nadto daję wiedzieć że pretensye moje realne

do obżal. Obuchowiczów odnoszące się górą dwa miliony wynoszą i że dla wyprobowania realności onych różne osoby tak interessami obżalowanych trudniące się jako i o nadużyciach przez obżalowanych dokonanych wiedzących tam gdzie należeć będzie powołać, nim więc przez ustanowić się mający process wszystkie błędy i krzywdy przez sąd exdywizorski i przez WW. Obuchowiczów w różnym względzie i w różnych obiektach dokonane wyjaśnić, tymczasowie to oświadczenie cząstkowie tylko też błędy wykazujące zapisując, obżaga obżal. Obuchowiczów naysolenniej manifestując i takowe oświadczenie własney ręki podpisem umacniam. Jan Wołodkowicz b. General woysk francuzkich.

Roku 1821 meca februaryi 16 d. na sądach Jego Imperatorskiej Mości Ziem. Ptu Nowogrodzkiego stanawszy obecnie JW. Jan Wołodkowicz General woysk francuzkich niniejsze oświadczenie do akt poda. Przyjęłszy Karol Wereszczaka Sędzia Ziem. Nowogrodzki. Xawery Mitarnowski Sędzia Ziem. Now. Felicyan Siemiradzki Pisarz Ziem. Nowogr. Regent Płońki.

Roku 1821 lutego 17 dnia, takowe oświadczenie można umieścić w gazecie Kur. Lit. świadcząc. Józef Benedykt Płoński Ziem. Nowogrodzki aktowy Regent.

Tygodnik Wileński.

1. Dnia 15 lutego 1821 r. wyszedł N. 3, Tygodnika wileńskiego, w którym są następnie materje: *Historja trzydziestoczworoletniej niewoli w Afryce Piotra Diumonta; napisana na jego żądanie przez J. S. Quesne. Tłum. z francuz. p. A. Zołkowskiego—Allegorya przez Kabrelis—Allegorya: Wąż w nowej skórze, przez tegoż—Wiadomość o dziele: Okolice Krakowa; Poemat przez F. Wętykowa—Kubieły, ich stan, i wpływ na społeczność w różnych starożytnych i nowożytnych naradach—Zale mieszkańca niezaludnionej wyspy, którego towarzyszy umarł, z niemieckiego p. Andrzeja Klimaszewskiego—Starada*

Dnia 28 lutego wyszedł N. 4, tegoż pisma, w którym są następnie materje: *Bolesław i Julia, powieść (dokończenie)—Historja mody, Perły, z francuzkiego, p. M. Olzewskiego.—Władza Poety: Oda P. Desorgues, przekład I nacego Szydłowskiego—Bayka: Oracz i Woły—Mody partyzkie. Przy tym numerze jest rysina kolorowana.*

PRENUMERATA.

1. Prenumerata na dzieło JPana Żygra w Rydze, sposob zachowania budowlu włóściańskich od rozszerzenia pożaru podług ogłoszonego w N. 20 Kurjera Lit. prospektu, przyjmuje się w Wilnie w magazynie JP. Jozefa Kopscha:

Przedaż folwarku

1. Przedaż się na wieczność za pomierną cenę folwark Goza dziesięć osad mający, z zabudowaniem dwornym nad rzeką Gozianką, o 7½ mil od Wilna na trasie polockim położony, obymający włok 20, w którym cztery lasu opałowego. Prócz tego 6 dymów na dożywocie JW. Platerowej w Pcie wilkomirskim położonych, więcej 200 rubli sr. czynszu przynoszących są razem do wybycia; życzący je nabyć uda się do W. T. Hrehorowicza w Wilnie w domu JW. Wańkowiczowien mającego kwaterę, albo w Mińsku do W. Stankiewiczowej w jej domu na zaulku za bernardynami.

Przedaż

1. Rząd gubernialny Litewsko-Wileński ogłasza: iż za niezgłoszeniem się właściciela 18 kamieni, uznanych przez tutejszych jubilerów za ra-

utany czyli rozety, i kulki pieńkowe, które zostały odebrane przez podeyrzenie od cyrulika Morawskiego, po ucieczce jego uznano za skradzione; takowe kamienie i kulka, oznaczone z publicznego targu na przedaź; zatem życzący je nabyć, zechcą przybyć do tego gubernialnego Rządu na terminy: pierwszy dnia 3, drugi 6, a trzeci ostateczny 10 następującego meca junii. Dnia 28 lutego 1821 roku. Assesor Iskrzycki.

Przedaż instrumentów

3. Przysłano do tutejszego miasta Wilna w komis W. Siwickiemu dyrektorowi muzyki, prawdziwe Wiedeńskie dente muzyczne instrumenta, jako to, Klarineti różnego rodzaju, Arfinety, Fagoty, Bas horny, Trombony, różnego tonu z dziórami Tronby, Flutrawerse futrowane blachą, Czakany, Pettit klarineti, i do różnego tonu Picoli, Fluti muzyczne pocztowe do wszystkich tonów Trombki, Fagotne i Kontrfagotne stroiki, Kontrfagoty, Strony prawdziwe włoskie buntami, lub akordami, akordy czyli cale nawiązanie na gitarę hiszpańską, lub angielską, lub akordy na Violinczel. Kto sobie życzyłby nabyć sztukami lub parami z wysz wymienionych towarów, może się udać do W. Siwickiego, kwatrującego na Subocz ulicy w domu Jelskiego pod N. 29.

Uwiedomienie.

3. W drukarni Cesarskiego wileńskiego uniwersytetu w Wilnie, wyda dwa postępnie Tomy Statystyki Gubernii Podolskiej, ze wszystkimi szczegółami, tablicami, mappami i różnemi widokami jakie od obywateli nadesłane będą. Spodziewa się wydawca, że obywatele takowych widoków przysyłki śpieszyć będą i dla dzieła ozdoby, i dla własnej przyjemności. Pierwszy tom już wyszedł. prenumerujący nań, (którzyby jeszcze prenumeraty swojej nie odebrali) raczą go wraz z atlasem odebrać u kogo prenumerowali. Prenumerata na drugie dwa tomy, wynosi rubli srebrnych dziesięć, i kończy się w miesiącu czerwcu roku bieżącego. Nikomu zapewne nie będzie się zdawać nadcenną zważywszy, że całe dzieło najmniej 34 000 złotych kosztować będzie. W ostatnim tomie do atlasu przyłączony zostanie nowy widok Kamieńca z przedmieściami, z strony najozdobniejszej zdjęty i oraz mappa ogólna Gubernii Podolskiej, robiona podług życzenia i szanownej rady JW. Jana Sniadeckiego, uniwersytetu wileńskiego miejscowego Astronoma, oraz tegoż uniwersytetu i wielu innych europejskich członka. Prócz przedmiotów tyczących się statystyki wydawca umieści w wydać się mające tomy historyę żydów, od momentu ich zasiedlenia na Podolu aż po czas dzisiejszy, z rzutem oka na ogromnie postępnem lat zwiększoną onych ludność, z uwagami w tej okoliczności co do przewagi ze wzwyż rzeczzonego względu, tak w handlu jako i w innych stosunkach. Niemniej historyę Ormian w szczegóły usposobioną jako najwięcej na Podolu zamieszkałych. Zyczący sobie prenumerować na całe dzieło, zapłacą rubli srebrnych szesnaście. Exemplarzy dla kosztów wielkich a niepewnego takowych zwrotu, nie będzie więcej drukowanych nad liczbę prenumeratorów.

Przyjmuja łaskawie prenumeratę.

JW. Borgiasz Mackiewicz, Biskup Kamieniecki i kawaler.

JW. Stanisław Pawłowski, Gubernator i kawaler.

JW. z Chołoniowskich Grocholska.

JW. z Orłowskich Komarowa.

JW. z Olizarów Przeddziecka.

JW. z Starzyńskich Boguszowa.

JW. z Zurowskich Wisłocka.

JW. z Koziobrodzickich Swiejkowska.

JW. z Krasickich Swiejkowska.

JW. z Brzozowskich Łączynska.

JW. z Szolajskich Mosceńska.

Tudzież przyjmują prenumeratę JWW. Marszałkowie powiatowi Gubernii podolskiej. Z innych Gubernii mający chęć prenumerowania, raczą się zgłosić listownie do samego wydawcy mieszkającego

go w Kamieńcu. Dan w Kamieńcu Podolskim dnia 1 lutego 1821 roku.
X Wawrzyniec Marczyński Proboszcz Czarnokoziniecki.

3. Niżej podpisany obwieszcza powszechność: iż wedle rezolucyi Magistratu Wileń. 1821 r. februaryi 24 dnia nastącej, pozostała po zbiegłym Pietrze Szostaku szewcu, a przez Policję tutejszą opisana ruchomość, w dniu pierwszym nadchodzącego miesiąca marca teraźniejszego roku z publicznego targu na Ratuszu Wileń wyprzedana zostanie, i dla tego na takowy akt interesowanych zapraszam. 1821 roku februaryi 25 dnia.
Wincenty Grabowski R. M. W.

4. Podaje się do Publiczney wiadomości, iż niżej wyrażone osoby wyjeżdżają z tego miasta do Królestwa Polskiego, jeżeliby kto miał jakie do nich pretensye raczy się zgłosić nayoźniej do 1 marca r. b. a mianowicie JP. Gautier z żoną i dziećmi Karolem i Ludwiką, Nenettą Alexandrem, Augustem Baptistą, z Siostrą Efemią Gautier, teściem Friderik Grunert z żoną Ludwi-

ką i dziećmi Friderikem Nanettą i Karolem, Karlica Regine Heldin Kucharką Karoline Gempkin, Kuczerami Tomasz Karo, Anton Mattai, Stefan Sergeis, Fridrich Remler i Tomasz Kfeseck. Tenże Pan Gautier ma do przedania Papugi za pomierną cenę sprzedają się w domu Wulfa na ulicy Trockiej. pod N. 388. Pan Gautier ma honor uwiadomić szanowną Publiczność że w następnym poniedziałek da po raz ostatni reprezentacyą sztuk ekwilibrycznych.

Doniesienie.

z Szanowna i łaskawa Publiczności! niżej podpisana ma honor zawiadomić, że w następujący piątek dnia 4 marca 1821 roku na jej dochód, dany będzie na wielkim teatrze wokalny i instrumentalny Koncert, którego Szanowna i łaskawa Publiczność licznym zgromadzeniem zaszczyścić nieubliży. Szczegóły niektóre tego koncertu w tymże dniu przez afisze ogłoszonymi będą. Wileń 28 februaryi 1821 roku. Karolina Guterman.

Arendowna dzierżawa.

Z licytacyow odbytych w izbie Skarbowey Grodzieńskiej w terminach przez gazety ogłoszonych, ledwie kilka majątkow skarbowych wypuszczono w dzierżawę aredówną. Większa część onych została jeszcze do wypuszczenia — W rzędzie tych jest majątność Woyciechowszczyzna prawem zastawy pod rozporządzenie skarbu przypadła, majątność tę izba skarbowa Grodzieńska stosownie do polecenia departamentu skarbowych własnościow, na nowo wystawuje do aredy z licytacji. Termin na stawanie do niej przeznaczając w dniu 21 marca b. r. wzywa, aby w tym terminie życzący otrzymać w dzierżawę aredówną tak tę majątność, jako też i inne, w Tabelli niżej dołączającej się wyszczególnione, stawili się raczyli w tej izbie skarbowey z kaukcyami dostatecznemi, przynajmniej dwuletniey intracie wyrównyującemi — Czas dzierżawy aredówney zakresła się dwunastoletni. Wzajemne między skarbem a dzierżawcą warunki przy rozpoczęciu licytacji będą oznajmione.

Tabella majątkow skarbowych w Gubernii Grodzieńskiej sytuowanych, które będąc wakującymi przeznaczają się do oddania z publiczney licytacji w 12letnią aredówną posesyą od dnia 12 kwietnia roku idącego.

Nazwiska Powiatów i majątków.	Folwarki.	Wsie.	Ilość		Ilość ziemi				roczna intrata srebrnem.	
			Dymow.	dusz męskich po ostatniej rewizyi.	Gruntu ornego i łąk.		Lasu i zarośli		rubli	kop.
					włok.	mor.	włok.	mor.		
w Powiecie Grodzieńskim.										
1 Folwark Woyciechowszczyzna.	1	6	102	295	38	1 $\frac{100}{100}$	8	13 $\frac{274}{100}$	3355	8
2 Folwark Skomoroski z pięciu wsiami Skomoroski, Trochimy, Łapieniowce, Chojniani i Pohoriany tudzież 90 morgow łąki.	1	5	59	116	62	16	w tej ilości łąki.		892	20 $\frac{3}{4}$
3 Wsie Wiszniowka	—	1	17	58	26	13	z łąkami		259	59 $\frac{3}{4}$
w Powiecie Lidzkim.										
4 Dzierżawa Likance.	—	—	—	—	4	—	1	—	9	—
5 Dzierżawa Uholniki	—	—	—	—	1	4 $\frac{1}{2}$	—	—	13	20
w Powiecie Nowogródzkim.										
6 Dzierżawa Kucharzowszczyzna.	—	—	—	—	1	23 $\frac{1}{4}$	las niewymierzony.		23	—
7 Pustosz Lipniski	—	—	—	—	1	12 $\frac{1}{2}$	1	20 $\frac{1}{2}$	9	—
w Powiecie Slonimskim.										
8 Dzierżawa Chodziewicze	—	—	—	—	5	z łąkami		—	113	25
w Powiecie Kobryńskim.										
9 Starostwo Kalilskie	1	1	2	6	6	25	—	—	59	50
w Powiecie Wołkowyskim.										
10 Dzierżawa Męczeli	—	—	—	—	Ziemia niewymierzona na niej się wysiewa różnego zboża beczek 7 $\frac{1}{2}$ i ukasza się siana wozów 6.				47	50

Antoni Krupowicz Assesor Izby Skarbowey Grodzień.
Józef Dobrzylewski pełniący czynność Sekretarza.
Regestrant Mirny.

Wyjeżdżają za granicę.

3 Do Cesarstwa Austriackiego, Prus, i Saxonii, wileński mieszczanin starozakonny Abram Josielowicz Zakheim z przykaszczykiem Prużań-

skiego i pildy kupca Beniamina Perszteyna, Dawidem Beniaminiczem Kleynermanem i furmianem Srolem Szmuilo Hirszkowiczem Hetem na miesiąc 11.